

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 20 czerwca 2017 r., Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2017 r. w Łodzi, na rozprawie, sprawy z odwołania P. K. (1) przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł. o jednorazowe odszkodowanie, na skutek odwołania P. K. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. z dnia 2 października 2015 r., znak (...) -SER- (...), w punkcie I, zmienił zaskarżoną decyzję i zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz P. K. (1) kwotę (...) (dwadzieścia dwa tysiące siedemset dziesięć) złotych, tytułem wyrównania jednorazowego odszkodowania za dalsze 30 (trzydzieści) % uszczerbku na zdrowiu z tytułu wypadku przy pracy z dnia 22 listopada 2013 r., w pkt II oddalił wnioski w pozostałej części, w pkt III zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz P. K. (1) kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe orzeczenie Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych.

Decyzją z dnia 2 października 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał P. K. (1) praw do jednorazowego odszkodowania za 40 % uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 22 listopada 2013 r.

W ustawowym terminie P. K. (1) złożył, od powyższej decyzji, odwołanie do Sądu, wnosząc o przyznanie odszkodowania za 80 % uszczerbku na zdrowiu.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania.

P. K. (1) był zatrudniony na podstawie umowy cywilnoprawnej u płatnika K. W., prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie usług budowlanych, i z tego tytułu podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu wypadkowemu. W dniu 22 listopada 2013 r. wnioskodawca uległ wypadkowi, podczas wykonywania zleconych czynności – podczas budowy komina z cegły klinkierowej potknął się, stracił równowagę i upadł.

Doznał urazu głowy. Wezwano pomoc medyczną.

Orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 24 września 2015 r. ustalono, że wnioskodawca w związku z w/w wypadkiem doznał 40 % uszczerbku na zdrowiu:

- 5 % - poz. 2 tabeli,
- 30 % - poz. 9 c tabeli,
- 5 % = poz. 94 a tabeli.

Na skutek wypadku przy pracy wnioskodawca doznał urazu czaszkowo – mózgowego, wielołamowego złamania kości ciemieniowo – skroniowej, nadtwardówkowy krwiatek okolicy skroniowej, pourazowy krwotok podpajęczynówkowy, złamanie trzonu kręgu C2. Wykonano kraniektomię okolicy skroniowej lewej z ewakuacją krwiaka nadtwardówkowego w dniu 27 listopada 2013 r. Uszczerbek na zdrowiu z punktu widzenia neurochirurga i ortopedy z tego tytułu wynosi 3 %. Według poz. 91 a - izolowane uszkodzenia wyrostków poprzecznych, wyrostków ościowych – w zależności od ich liczby i zaburzeń funkcji.

Badaniem psychologicznym u wnioskodawcy stwierdza się osłabienie procesów poznawczych (uwagi, orientacji przestrzennej, pamięci), świadczące od zmianach organicznych w mózgu, aktualnie w umiarkowanym stopniu zaburzające codzienne funkcjonowanie, wzmożone reakcje emocjonalnej z tendencjami do zachowań impulsywnych powstałe na skutek powyższych zmian, cechy obniżonego krytycyzmu wobec swoich możliwości i zachowań. Encefalopatii towarzyszą z reguły zaburzenia określane, jako charakteropatia.

W wyniku wypadku wnioskodawca ma objawy encefalopatii pourazowej ze zmianami charakterologicznymi. Trwały uszczerbek na zdrowiu z tego tytułu wynosi 50 % z pozycji 9b tabeli – zaburzenia neurologiczne i psychiczne uwarunkowane organicznie (encefalopatie) – ze zmianami charakterologicznymi.

Dokonując ustaleń w zakresie stanu zdrowia psychicznego wnioskodawcy oparto się na opinii biegłego neuropsychologa oraz dwóch zbieżnych opiniach biegłych psychiatrów. Z uwagi na zgłaszane przez organ rentowy zastrzeżenia co do rozpoznania postawionego w opinii biegłej W., zasięgnięto opinii kolejnego biegłego tej samej specjalności. Wyniki badania neuropsychologicznego pozwalają na postawienie rozpoznania encefalopatii ze zmianami charakterologicznymi.

Neurologicznie u wnioskodawcy nie stwierdza się objawów uszkodzenia korzeni rdzeniowych szyjnych. Brak podstaw do orzekania uszczerbku wyższego niż przyznane przez ZUS 5 % z punktu 94 a tabeli.

Badaniem chirurgicznym stwierdza się u wnioskodawcy obecność blizny pooperacyjnej głowy z ubytkiem kości czaszki. Jest ona dosyć rozległa, ściągająca, ma wymiary ok 7 cm. Uszczerbek na zdrowiu z tego tytułu wynosi 12 %.

Dokonując ustaleń faktycznych w zakresie uszczerbku chirurgicznego Sąd oparł się na opinii biegłego chirurga plastyka, uznając ją za przydatną dla rozpoznania sprawy. Biegły chirurg plastyk wskazał, że uszczerbek na zdrowiu wnioskodawcy wynosi 5 % według pozycji 1 a tabeli – uszkodzenie powłok czaszki (bez uszkodzeń kostnych) oraz 7 % według pozycji 3 a - 3 a ubytek w kościach czaszki o średnicy poniżej 2,5 cm. Na rozprawie w dniu 7 marca 2017 r. biegły podał, że pozycję 1 zastosował przez analogię.

Bez wątplenia u wnioskodawcy doszło do ubytku kości czaszki, co organ rentowy przyznał w piśmie z dnia 27 października 2016 r. Prawdłowo zatem biegły chirurg plastyk ocenił uszczerbek na zdrowiu z pkt. 3 a, a nie jak organ rentowy według pozycji 2 – która odnosi się do uszkodzenia kości sklepienia i podstawy czaszki (wgłobienia, szczeliny, fragmentacja – zależnie od rozległości uszkodzeń (5-10).

Zgodnie z uwagą zamieszczoną przy poz. 3 tabeli jeżeli przy uszkodzeniach i ubytkach kości (poz. 2 i 3) czaszki występują jednocześnie uszkodzenia powłok czaski (poz. 1), należy osobno oceniać stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku za uszkodzenia lub ubytki kości według poz. 2 lub 3 i osobno za uszkodzenia powłok czaszki według poz. 1. Pomimo zatem, że poz. 1 stanowi o uszkodzeniach powłok czaszki bez uszkodzeń kostnych, to zgodnie z zacytowaną uwagą punkt ten powinien być podstawą oceny uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy w związku ze stwierdzoną blizną.

U wnioskodawcy stwierdza się stan po prostatektomii radykalnej w 2015 r., niewielkiego stopnia wysiłkowe nietrzymanie moczu, impotencję. Schorzenia te nie mają żadnego związku z urazami doznanymi w czasie wypadku przy pracy.

Na skutek wypadku przy pracy wnioskodawca nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy i samodzielnej egzystencji.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2002 r., nr 199, poz. 1673 ze zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

W myśl art. 3. ust. 1 cytowanej ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagłe -zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą.

Natomiast zgodnie z art. 11 ust. 1 i 2 cytowanej ustawy za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

W myśl art. 12 ust. 1 i 2 cytowanej ustawy za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu przysługuje jednorazowe odszkodowanie w wysokości 20 % przeciętnego wynagrodzenia. Jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu będący następstwem wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, który był podstawą przyznania jednorazowego odszkodowania, ulegnie zwiększeniu co najmniej o 10 punktów procentowych, jednorazowe odszkodowanie zwiększa się o 20% przeciętnego wynagrodzenia⁴ za każdy procent uszczerbku na zdrowiu przewyższający procent, według którego ustalone było to odszkodowanie, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 2.

Stosownie do treści par. 8 ust. 1, 2 oraz 3 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. Nr 234, poz. 1974) lekarz orzecznik ustala w procentach stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu według oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, zwanej dalej „oceną procentową”, która jest określona w załączniku do rozporządzenia. jeżeli dla danego rodzaju uszczerbku ocena procentowa określa dolną i górną granicę stopnia uszczerbku na zdrowiu, lekarz orzecznik określa stopień tego uszczerbku w tych granicach, biorąc pod uwagę obraz kliniczny, stopień uszkodzenia czynności organu, narządu lub układu oraz towarzyszące powikłania. Jeżeli w ocenie procentowej brak jest odpowiedniej pozycji dla danego przypadku, lekarz orzecznik ocenia ten przypadek według pozycji najbardziej zbliżonej.

Sąd I instancji podkreślił, że jak wynika z dokonanych ustaleń na uszczerbek na zdrowiu wnioskodawcy spowodowany wypadkiem przy pracy wynosi i wnioskodawcy 70 %. Należało, zatem przyznać wnioskodawcy prawo do dodatkowego odszkodowania za dalsze 30% uszczerbku na zdrowiu. W pozostałej części odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 12 ust. 5 powołanej ustawy do ustalenia wysokości jednorazowego odszkodowania, o którym mowa w ust. 1-4, przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie obowiązujące w dniu wydania decyzji, o której mowa w art. 15.

O kosztach należnych odwołującemu się oraz zainteresowanemu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 k. p. c. w związku z par. 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

Z uwagi na powyższe Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 477 (14) par. 1 i 2 KPC.

Powyższe orzeczenie zaskarżył w pkt I zakresie odszkodowania za 5 % uszczerbku na zdrowiu pozwany organ rentowy.

W apelacji wyrokowi zarzucono naruszenie:

- prawa procesowego tj. art. 233 k.p.c. polegające na wydaniu wyroku na podstawie opinii biegłego z zakresu chirurgii plastycznej, która została wydana niezgodnie z zasadami orzekania uszczerbku na zdrowiu w zakresie w jakim biegły orzekł uszczerbek z punktu 1a tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia (...) z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu... (Dz.U.234, poz. 1974 ze zm.)

- naruszenie prawa materialnego poprzez niewłaściwe zastosowanie zasad orzekania uszczerbku na zdrowiu wynikających z tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia (...) z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu... w zakresie, w jakim Sąd uwzględnił przy ustalaniu wysokości odszkodowania 5 % uszczerbku z punktu 1a ww. tabeli.

W związku z powyższy wniesiono o:

1. Zmianę wyroku w części, w jakiej Sąd zasądził odszkodowanie za więcej niż 25% dalszego uszczerbku na zdrowiu i oddalenie odwołania od decyzji z dnia 2 października 2015 r. również w tym zakresie albo

2. Uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W dniu 16 sierpnia 2017 r. pełnomocnik ubezpieczonego złożył odpowiedź na apelację organu rentowego wnosząc o:

1. Oddalenie apelacji organu rentowego w całości,
2. Zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów postępowania apelacyjnego w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd pierwszej instancji wydał prawidłowe rozstrzygnięcie znajdujące oparcie zarówno w obowiązujących przepisach prawa, jak i w materiale dowodowym sprawy.

Nie ma podstaw do stwierdzenia, że w postępowaniu pierwszoinstancyjnym doszło do naruszenia przepisów postępowania, polegającego na nie rozpoznaniu kwestii istotnych dla rozstrzygnięcia, skutkujących koniecznością zmiany lub uchylenia zaskarżonego wyroku.

Przepis art. 233 § 1 k.p.c. stanowi, że Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów, według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

W ramach przyznanej swobody w ocenie dowodów – art. 233 k.p.c, Sąd I instancji powinien zbadać wiarygodność i moc dowodu z opinii biegłego sądowego dokonując oceny tego dowodu według własnego przekonania i na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału (wyrok SN z 2003-10-30 IV CK 138/02 L.). Niemniej jednak polemika z opinią biegłego nie uzasadnia zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. (wyrok SN z 2002-01-09 II UKN 708/00 L.).

Dowód z opinii biegłych jest przeprowadzony prawidłowo, jeżeli sądy uzyskały od biegłych wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania, a tylko brak w opinii fachowego uzasadnienia wniosków końcowych, uniemożliwia prawidłową ocenę jej mocy dowodowej (wyrok SN z 2000-06-30 II UKN 617/99 OSNAPiUS 2002/1/26).

Żądanie ponowienia lub uzupełnienia dowodu z opinii biegłych jest bezpodstawne, jeżeli sądy uzyskały od biegłych wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania (wyrok SN z 1999-10-20 II UKN 158/99 OSNAPiUS 2001/2/51).

Samo niezadowolenie strony z oceny przedstawionej przez biegłych nie uzasadnia potrzeby dopuszczenia przez Sąd dowodu z opinii innych biegłych (wyr. SN z 6.10.2009 r., II UK 47/09, L.).

Podkreślić należy również, iż dostateczne wyjaśnienie okoliczności spornych w sprawie nie jest równoznaczne z uzyskaniem dowodu korzystnego dla strony niezadowolonej z faktów wynikających z dowodów dotychczas przeprowadzonych (wyrok SN z 28 lutego 2001 roku, II UKN 233/00 L.). Zwraca na to także uwagę Sąd Najwyższy w wyroku z 8 lipca 1999 roku (II UKN 37/99 OSNAPiUS 2000/20/741) wskazując, że sąd nie jest obowiązany do uwzględniania kolejnych wniosków dowodowych strony tak długo, aż udowodni ona korzystną dla siebie tezę i pomija je od momentu dostatecznego wyjaśnienia spornych okoliczności sprawy (art. 217 § 2 i 3 k.p.c.).

Z kolei w myśl art. 217 § 1 i 3 k.p.c. strona może aż do zamknięcia rozprawy przytaczać okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej. Sąd pomija twierdzenia i dowody, jeżeli są powoływane jedynie dla zwłoki lub okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione.

Zdaniem Sądu II instancji niewątpliwie jest, że ocena stanu zdrowia wnioskodawcy w następstwie zgłoszenia żądania przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem wymaga wiadomości specjalnych i musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych.

W rozpoznawanej sprawie Sąd Rejonowy uczynił podstawą rozstrzygnięcia opinie biegłych lekarzy: ortopedy, neurochirurga, psychologa, neuropsychologa, psychiatrów i chirurga plastyka. Przy czym na etapie apelacji organ rentowy kwestionuje opinię chirurga plastyka w zakresie 5 % uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy.

W pierwszej kolejności Sąd przede wszystkim podkreśla i co najistotniejsze, iż przy ocenie opinii biegłych lekarzy Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego. Odmienne ustalenie w tej mierze może być dokonane tylko na podstawie opinii innych biegłych lekarzy, jeżeli ich opinia jest bardziej przekonująca oraz wszechstronnie przedstawia kwestię nasuwającą wątpliwości w sprawie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 października 1987 roku, II URN 228/87, (...)). Jednakże opinię innego biegłego sądownego Sąd może dopuścić jedynie wtedy, gdy opinia, która została już złożona do sprawy zawiera istotne braki, względnie nie wyjaśnia istotnych okoliczności (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 1974 roku, II CR 817/73, niepubl).

Sąd I instancji ustalił, że na skutek wypadku przy pracy wnioskodawca doznał urazu czaszkowo – mózgowego, wielołamowego złamania kości ciemieniowo – skroniowej, nadtwardówkowy krwaki okolicy skroniowej, pourazowy krwotok podpajęczynówkowy, złamanie trzonu kręgu C2. Wykonano kraniektomię okolicy skroniowej lewej z ewakuacją krwiaka nadtwardówkowego w dniu 27 listopada 2013 r. Uszczerbek na zdrowiu z punktu widzenia neurochirurga i ortopedy z tego tytułu wynosi 3 %. Według poz. 91 a - izolowane uszkodzenia wyrostków poprzecznych, wyrostków ościstych – w zależności od ich liczby i zaburzeń funkcji.

Na podstawie badania psychologicznego u wnioskodawcy stwierdza się osłabienie procesów poznawczych (uwagi, orientacji przestrzennej, pamięci), świadczące od zmianach organicznych w mózgu, aktualnie w umiarkowanym stopniu zaburzające codzienne funkcjonowanie, wzmożone reakcje emocjonalnej z tendencjami do zachowań impulsywnych powstałe na skutek powyższych zmian, cechy obniżonego krytycyzmu wobec swoich możliwości i zachowań. Encefalopatii towarzyszą z reguły zaburzenia określane jako charakteropatia.

W wyniku wypadku wnioskodawca ma objawy encefalopatii pourazowej ze zmianami charakterologicznymi. Trwały uszczerbek na zdrowiu z tego tytułu wynosi 50 % z pozycji 9b tabeli – zaburzenia neurologiczne i psychiczne uwarunkowane organicznie (encefalopatie) – ze zmianami charakterologicznymi.

Dokonując ustaleń w zakresie stanu zdrowia psychicznego wnioskodawcy Sąd Rejonowy na opinii biegłego neuropsychologa oraz dwóch zbieżnych opiniach biegłych psychiatrów. Z uwagi na zgłaszane przez organ rentowy zastrzeżenia co do rozpoznania postawionego w opinii biegłej W., zasięgnięto opinii kolejnego biegłego tej samej specjalności. Wyniki badania neuropsychologicznego pozwalają na postawienie rozpoznania encefalopatii ze zmianami charakterologicznymi.

Neurologicznie u wnioskodawcy nie stwierdza się objawów uszkodzenia korzeni rdzeniowych szyjnych. Brak podstaw do orzekania uszczerbku wyższego niż przyznane przez ZUS 5 % z punktu 94 a tabeli.

Badaniem chirurgicznym stwierdza się u wnioskodawcy obecność blizny pooperacyjnej głowy z ubytkiem kości czaszki. Jest ona dosyć rozległa, ściągająca, ma wymiary ok 7 cm. Uszczerbek na zdrowiu z tego tytułu wynosi 12 %.

Dokonując ustaleń faktycznych w zakresie uszczerbku chirurgicznego Sąd Rejonowy oparł się na opinii biegłego chirurga plastyka, uznając ją za przydatną dla rozpoznania sprawy. Biegły chirurg plastyk wskazał, że uszczerbek na zdrowiu wnioskodawcy wynosi 5 % według pozycji 1 a tabeli – uszkodzenie powłok czaszki (bez uszkodzeń kostnych) oraz 7 % według pozycji 3 a - 3 a ubytek w kościach czaszki o średnicy poniżej 2,5 cm.

Co istotne w ocenie Sądu Okręgowego, u wnioskodawcy doszło do ubytku kości czaszki, co jak wskazał słusznie organ rentowy przyznał w piśmie z dnia 27 października 2016 r. Prawidłowo, zatem biegły chirurg plastik oceniał uszczerbek na zdrowiu z pkt. 3 a, a nie jak organ rentowy według pozycji 2 – która odnosi się do uszkodzenia kości sklepienia i podstawy czaszki (wgłobienia, szczeliny, fragmentacja – zależnie od rozległości uszkodzeń (5-10).

W dalszej części zważono, że zgodnie z uwagą zamieszczoną przy poz. 3 tabeli jeżeli przy uszkodzeniach i ubytkach kości (poz. 2 i 3) czaszki występują jednocześnie uszkodzenia powłok czaski (poz. 1), należy osobno oceniać stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku za uszkodzenia lub ubytki kości według poz. 2 lub 3 i osobno za uszkodzenia powłok czaszki według poz. 1. Pomimo zatem, że poz. 1 stanowi o uszkodzeniach powłok czaszki bez uszkodzeń kostnych, to zgodnie z zacytowaną uwagą punkt ten powinien być podstawą oceny uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy w związku ze stwierdzoną blizną.

Podkreślenia wymaga fakt, iż w postępowaniu przed Sądem I instancji strona pozwana nie była ograniczona, co do możliwości przedstawienia swych twierdzeń i dowodów w kwestiach istotnych dla rozstrzygnięcia. W toku sprawy organ rentowy już kwestionował opinię biegłego chirurga plastyka wnosząc o to, aby ubezpieczony został zbadany przez neurochirurga, do którego wniosku Sąd się przychylił. Neurochirurg odnosząc się do stanu zdrowia ubezpieczonego, zgodził się w pełni z opinią chirurga plastyka, co więcej uznał, iż z punktu widzenia jego specjalności doliczyłby jeszcze 3 % uszczerbku na zdrowiu. Zdaniem Sądu Okręgowego wyjaśnienia biegłych w tym zakresie są spójne i precyzyjne. Tym samym nie sposób uznać, iż przedmiotowe opinie nie są miarodajne dla rozstrzygnięcia.

Skarżący w apelacji generalnie podtrzymując tożsame zastrzeżenia do opinii biegłego nie podważył w żaden skuteczny sposób spójności i rzetelności wniosków biegłego chirurga plastyka. Zauważyć należy, że Sąd Rejonowy przeprowadził bardzo bogate postępowanie dowodowe uwzględniając wnioski organu rentowego w zakresie potrzeby dopuszczania dowodu z kolejnych opinii wskazanych biegłych. Biegli w opiniach tych w sposób jasny wskazali, na jakiej podstawie doszli do ustalenia uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy. Organ rentowy w żaden skuteczny sposób tych ustaleń nie zakwestionował, a jedynie przedstawił zarzuty, które bardziej przyjęły charakter polemiki niż uzasadnionej argumentacji wykluczającej ustalenia biegłych. W tej sytuacji brak było podstaw do kwestionowania wartości dowodowych opinii wydanych przez wskazanych biegłych.

Z tych też względów w ocenie Sądu Okręgowego brak postaw do przyjęcia, iż uzyskane od biegłych wiadomości specjalne nie były wystarczające do merytorycznego i prawidłowego orzekania. Twierdzenia organu rentowego, poparte tylko i wyłącznie jego subiektywnym stanowiskiem, iż okoliczności dotyczące stanu zdrowia wnioskodawcy wyglądały inaczej, jako bezzasadna polemika z opinią biegłych nie mogły, zatem przynieść spodziewanego przez skarżącego skutku procesowego.

Reasumując, żaden z zarzutów apelacji nie zasługiwał na uwzględnienie. Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie i na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego trafnie wywiódł, iż uszczerbek na zdrowiu wnioskodawcy spowodowany wypadkiem przy pracy wynosi 70 %.

Zaskarżony wyrok w pełni, zatem odpowiada prawu.

Biorąc powyższe pod uwagę i na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy w Łodzi w punkcie 1 oddalił apelację organu rentowego, jako bezzasadną, zaś w punkcie 2 Sąd Okręgowy zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na rzecz P. K. (2) kwotę 120,- zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję. Powyższe postanowienie zapadło na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Skarżący Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przegrał sprawę w całości, w związku z czym powinien zwrócić stronie przeciwnej poniesione przez niego koszty procesu. Wnioskodawca reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym poniósł w postępowaniu apelacyjnym koszty zastępstwa prawnego w wysokości 120 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 3 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015 r., poz. 1804 ze zm.) uwzględniającym zmiany rozporządzenia, jakie obowiązują od 27 października 2016 roku.

Przewodniczący: Sędziowie:

A.L.